

HANDELSMINISTERIET

Den 23. maj 1979.

Handelsministerens kommentar til henvendelse af 21. maj 1979 fra Oliebranchens Fællesrepræsentation.

Oliebranchens Fællesrepræsentation er fremkommet med en række kommentarer til ER-79 med bilag og til forslag til anlægslov for naturgasforsyning og til forslag til lov om varmforsyning.

Vedrørende de påstande, som Fællesrepræsentationen fremfører om *naturgasprojekts* forudsætninger og de foretagne beregninger samt det samfundsøkonomisk forsvarlige i at gennemføre naturprojektet, kan jeg henvise til »Vurdering af gasprojektets samfundsøkonomiske konsekvenser« og min besvarelse af udvalgets spørgsmål 90 (L 205-207), hvor disse spørgsmål er behandlet.

Under hensyn til det heri anførte finder jeg intet grundlag for, at en uvildig bredt sammensat kommission gennemgår projektet.

Fællesrepræsentationen finder, at *varmforsyningslovens* gennemførelse vil betyde, at branchens virksomheder bliver berøvet et væsentligt afsætningsmarked, hvilket vil medføre betydelige vanskeligheder for branchen. På denne baggrund henstiller Fællesrepræsentationen, at det ved en ændring af § 4 sikres, at brancheforeningen inddrages i varmforsyningsplanlægningen.

Jeg vil gerne understrege, at jeg har forståelse for den situation oliebranchen befinder sig i.

Jeg må imidlertid også påpege, at en af hovedmålsætningerne i energiplanen er at mindske energiforsyningens afhængighed af olietilførslerne. Et af midlerne hertil vil være en omlægning til kollektiv varmforsyning. For at sikre det bedst mulige grundlag for den varmforsyningsplanlægning, der skal muliggøre omlægningen til kollektiv varmforsyning, er det foreslået i loven, at de selskaber, der leverer og producerer ledningsbunden energi, skal inddrages i denne. Det er disse selskabers planlægning, der direkte skal indgå som et led i omlægningen til kollektiv varmforsyning.

Efter min opfattelse vil det være betænkeligt og administrativt uhensigtsmæssigt yder-

ligere i lovteksten at bestemme, at også andre organisationer, der indirekte bliver berørt af varmforsyningsplanlægningen, skal medvirke i selve udarbejdelsen af varmforsyningsplanerne. Jeg finder derfor ikke at kunne imødekomme ønsket om en ændring af lovforslaget.

Efter min opfattelse vil oliebranchens mulighed for at planlægge sine investeringer m. v. blive tilgodeset gennem de regler om offentlighed i planlægningen, som forudsættes fastlagt i henhold til lovforslagets § 9.

Handelsministeriet vil herudover være parat til i det videre arbejde at drøfte oliebranchens problemer med Fællesrepræsentationen.

Af skrivelsen fremgår endvidere, at Fællesrepræsentationen finder, at lovforslagets bestemmelser ikke sikrer, at der ikke gennemføres kollektiv varmforsyning, selv om økonomien i projekterne ikke er klart dokumenteret i hvert enkelt tilfælde. Til dette skal jeg blot anføre, at det i bemærkningerne til lovforslagets §§ 4, 5 og 6 samt i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i kapitel 4 netop er anført, hvilke krav der vil blive stillet til varmforsyningsplanen på regionalt og kommunalt niveau samt til projekter for kollektiv varmforsyning. Der er her lagt vægt på økonomiske og energimæssige forhold. Som nævnt i bemærkningerne til bl. a. § 9 vil disse forhold blive præciseret i de regler og vejledninger, der senere vil blive udsendt til kommunerne og amtskommunerne.

Jeg skal endelig tilføje, at jeg ikke er enig med Fællesrepræsentationen i, at vedtagelsen af varmforsyningsloven kan udskydes. Efter min opfattelse vil det tværtimod være meget væsentligt, at varmforsyningsloven vedtages sammen med naturgasanlægsloven, idet varmforsyningsloven indeholder de nødvendige bestemmelser for at kunne igangsætte og gennemføre den planlægning i kommunerne og amterne, der er en forudsætning bl. a. for naturgasprojektet.